

مجله پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دوره ۳۴ شماره ۶ بهمن و اسفند ۱۳۹۱ صفحات ۱۷-۱۳

هیپرلیپیدمی در فنوتیپ های مختلف سندرم تخمدان پلی کیستیک در دختران دیبرستانی ۱۴-۱۸ ساله

مرضیه اکبرزاده: دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران، نویسنده رابط:

Email: akbarzadehmarzieh@yahoo.com

طاهره نادری: مرکز بهداشت مرودشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

محمد حسین دباغ منش: مرکز تحقیقات غدد، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

حیدر رضا طباطبایی: گروه اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

زهرا زارع: دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

دریافت: ۹۰/۱۲/۴ پذیرش: ۹۱/۳/۱

چکیده

زمینه و اهداف: هیپر لیپیدمی از مهمترین علل بروز بیماریهای قلبی می باشد. تری گلیسرید بالا و LDL پایین عامل خطرساز قوى برای انفارکتوس قلبی و مرگ در اثر بیماریهای عروق کرونری می باشد. این مطالعه با هدف بررسی هیپر لیپیدمی در فنوتیپ های مختلف سندرم تخمدان پلی کیستیک می باشد.

روش بررسی: این مطالعه توصیفی مقطعی بر روی ۳۲۰۰ دانش آموزان دختر ۱۴-۱۸ ساله در دیبرستانهای دخترانه شیراز انجام شد که در آن که از هر ۸۰۰ دانش آموز به عنوان نمونه گرفته شد. ابزار گردآوری در این پژوهش پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، علائم بالینی افزایش اندروژن، اختلال ناحیه بود و سونوگرافی لگن از نظر وجود کیست انجام گردید. آزمایشات حاوی پرولاکتین (برای رد هیپرپرولاکتینمی)، دی هیدروپاپی آندرستن دیون سولفات (برای رد بیماریهای آدنال)، تستوسترون توتال و آزاد، هورمون محركه تیروئید (برای رد هیپوتیروئید) انجام گردید. تجزیه و تحلیل داده ها با توجه به اهداف پژوهش با استفاده از نرم افزار کامپیوتری اس بی اس اس مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. آزمونهای مورد استفاده فیشر، کای اسکور و تی مستقل بود. کلیه تست های آماری با احتساب فاصله اطمینان ۹۵٪ و ضربی آلفای ۰/۰۵ انجام شدند.

یافته ها: میزان کلسترول بالا و تری گلیسرید و LDL پایین در فنوتیپ الیگومونره و تخمدان پلی کیستیک، فنوتیپ هیپر آندرودئنیسم بالینی و تخمدان پلی کیستیک، فنوتیپ هیپر آندرودئنیسم بالینی و تخمدان پلی کیستیک و الیگومونره بیشتر بود ولی تفاوت معنی دار نبود ($P > 0/05$) اما در فنوتیپ هیپر آندرودئنیسم بالینی و الیگومونره در مقایسه با افراد غیر مبتلا به هیپر آندرودئنیسم بالینی و الیگومونره ارتباط معنی دار بود ($P < 0/05$). ۱۱ نفر (۲۵/۶٪) از افراد مبتلا به تخمدان پلی کیستیک و الیگومونره دارای خطر متوسط هیپر کلسترولی و ۱۸ نفر (۴۱/۹٪) دارای خطر زیاد هیپر کلسترولی می باشند.

نتیجه گیری: در فنوتیپ های مختلف دختران مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک تری گلیسرید بالا و HDL پایین نسبت به افراد غیر مبتلا شیوع بیشتری داشته است. به منظور کاهش خطرات قلبی و عروقی و عوارض سندرم متابولیک در اینده دختران مبتلا باید بطور منظم غربالگری مقیاس های شیمیایی خون انجام گیرد.

کلید واژه ها: هیپر لیپیدمی، فنوتیپ سندرم تخمدان پلی کیستیک، دختران دیبرستانی

مقدمه

العمر وجود داشته باشد و با قاعده‌گی غیرطبیعی از هنگام بلوغ و شروع آکنه و هیرسوتیسم از دوران نوجوانی مشخص می گردد. مقاومت به انسولین که سبب هیپر انسولینمی می شود بطور شایع در سندرم تخمدان پلی کیستیک دیده می شود. در معاینه بالینی پوست، آکانتوزیس نیگریکانس تقریباً در ۵۰ درصد زنان چاق مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک وجود دارد (۵). افراد نوجوان مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک علاوه بر مشکلات فوق در

سندرم تخمدان پلی کیستیک ۴ تا ۶ درصد از زنان را در جهان توسعه یافته مبتلا کرده است (۱). تخمدانهای پلی کیستیک در ۹۲ درصد زنان با هیرسوتیسم ایدیوپاتیک، ۸۷ درصد زنان با الیگومونره یافت می شود (۲).

تخمدانهای پلی کیستیک در ۲۱-۲۳ درصد زنانی که به طور تصادفی انتخاب شده بودند (۳) و ۲۳ درصد زنانی که به نظر خودشان نرمال بودند و سیکلهای مرتب را گزارش می کردند دیده شده است (۴). بطور کلاسیک این اختلال ممکن است مدام

(برای رد هیپرپرولاکتینیمی)، دی هیدروواپی آندرستن دیون سولفات (برای رد بیماریهای آدرنال)، تستوسترون تومال و آزاد، هورمون محركه تیروئید (برای رد هیپوتیروئیدی) انجام گردید. پژوهشگر پس از ورود به مدارس و توضیحاتی در مورد سندروم تخدمان پلی کیستیک، علامت و عوارض کوتاه مدت و دراز مدت آن رضایت نامه کتبی از دانش آموzan جهت شرکت در پژوهش اخذ نمود. پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک، علامت بالینی افزایش آندروزن، اختلال قاعدگی سونوگرافی از نظر وجود کیست انجام گردید. سونوگرافی لگن از طریق شکم انجام شد.

نمونه گیری پس از ۱۰-۱۲ ساعت ناشتابی در طول شب، یک نمونه بین ساعات ۷:۳۰-۹:۳۰ صبح از همه شرکت کنندگان در طرح گرفته شد. خونگیری به میزان ۱۰ سی سی خون انجام شد. نمونه ها ظرف مدت ۴۵ دقیقه بعد طبق پروتکل استاندارد سانتریفیوژ می شدند. پس از گردآوری همه نمونه ها تری گلیسرید، کلسترول و لیپوپروتئین با چگالی بالا با روش کالریمتري آنژیماتیک با استفاده از کیت بیوسیستم ساخت اسپانیا توسط دستگاه آتوآنالیزر بیوسیستم A25 اندازه گیری شدند. میزان LDL با استفاده از فرمول فری والد: $(LDL = chol-TG/5+HDL)$ محاسبه گردید. مقولترين تعريف سونوگرافی تخدمان پلی کیستیک توسط Adams و همكارانش ابراز شده و شامل وجود کیستهای متعدد (۱۰ یا بیشتر) با قطر ۲-۸ میلی متری است که در محیط تخدمان قرار گرفته اند و نیز افزایش استرومای تخدمان و با شیوع کمتر وجود چند کیست کوچک ۲-۴ میلی متری که در سراسر استرومای فراوان از تخدمان وجود دارند، است. (۱۰) کلیه تست های آماری با احتساب فاصله اطمینان ۹۵٪ و ضریب آلفای ۰/۰۵ انجام شدند. سونوگرافی شکمی توسط یک نفر متخصص سونوگرافی و رادیولوژی با دستگاه شیمادزو ۲۲۰۰ با پرور ۳/۵ مگاهرتز در حالیکه مثانه ی آنها پر بود، انجام شد.

پس از پیگیری جواب آزمایشات افرادی که مشکوک به هیپرتیروئیدی، هیپوتیروئیدی و هیپرپرولاکتینی بودند، همچنانی افرادی که دارای کلسترول و تری گلیسرید بالا و HDL پایین و مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک بودند شناسایی شده و به متخصصان غدد و متابولیسم جهت بررسیهای بیشتر ارجاع داده شد و تحت درمان قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها با توجه به اهداف پژوهش با استفاده از نرم افزار کامپیوتربی اس پی اس اس مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. آزمونهای مورد استفاده فیشر، کای اسکوکر و تی مستقل بود کلیه تست های آماری با احتساب فاصله اطمینان ۹۵٪ و ضریب آلفای ۰/۰۵ انجام شدند. در این مطالعه مقدار P کمتر از ۰/۰۵، معنی دار در نظر گرفته شد. محدودیت های پژوهش عبارت بودند از: ۱- عدم همکاری مدارس خصوصاً مدارس ناحیه ۲ و ناحیه ۴ آموزش و پرورش در مرحله اول پژوهش ۲- عدم همکاری دانش آموzan و والدین آنها در مرحله دوم طرح (انجام آزمایشات).

عرض خطر نازایی، دیابت نوع دو، آترواسکلروزیس، بیماریهای قلبی و عروقی، سلطان آنادومتر و سلطان تخدمان قرار دارند (۶). در این سندروم وضعیت غیر طبیعی لیپوپروتئینها شایع است. این اختلالات عبارتند از: افزایش میزان کلسترول تام، تری گلیسریدها و لیپوپروتئین با چگالی کم (LDL)، کاهش لیپوپروتئین با چگالی زیاد (HDL) و آپوپروتئین ۱-A (۵).

شیوع مقاومت به انسولین در افراد مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک بین ۲۰ تا ۴۰ درصد گزارش شده است، که بیشترین میزان آن در افراد چاق با PCOS دیده می شود و وجود یک اختلال در عملکرد انسولین در افراد مبتلا به سندروم بدون ارتباط با چاقی ثابت شده است (۶-۷).

مقاومت به انسولین همراه با سطوح پایین HDL و سطوح بالای تری گلیسرید می باشد و این الگوی دیس لیپیدمی در زنان مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک شایع است. هیپرأنسولینمی سبب مهار لیپولیز و در نتیجه افزایش اسیدهای غیر استریفیه می شود و سطوح بالای اسیدهای چرب غیر استریفیه سبب افزایش سطح تری گلیسرید و کاهش سطح HDL می گردد (۸).

مواد و روش ها

این پژوهش یک مطالعه مقطعی می باشد که در آن شیوع هیپرلیپیدمی در دختران دیبرستانی مبتلا به سندروم تخدمان پلی کیستیک مورد بررسی قرار گرفته است. محیط پژوهش شامل دیبرستانهای واقع در نواحی مختلف شیراز بودند. علت انتخاب محل فوق جهت پژوهش بیشتر بودن دختران ۱۴-۱۸ ساله و دسترسی آسان به گروههای پژوهشی بود. در تعیین حجم نمونه با استفاده از مطالعه مشابهی که در اصفهان توسط پور هاشمی و همکاران انجام شده بود (۹) حجم نمونه با ضریب اطمینان ۹۵٪ و با احتمال ریزش ۲۰ درصدی، ۳۲۰۰ نفر از دانش آموzan دختران ۱۴-۱۸ ساله در دیبرستانهای دخترانه شیراز که مشغول به تحصیل بودند تعیین گردید. شرایط ورود به مطالعه شامل موارد زیر بودند: ۱- داشتن سن ۱۴-۱۸ سال، ۲- تمايل به مشارکت در پژوهش را داشته باشند و فرم رضایت نامه کتبی را پر نمایند، ۳- نداشتن مشکلات آدرنال، تیروئید، هیپرپرولاکتینی، ۴- عدم مصرف هر دارویی غیر از ضد حساسیت ها و مسکن ها برای حداقل ۳ ماه قبل از مطالعه، و ۵- حداقل ۲ سال از منارک آنها گذشته باشد. ابزار گردآوری در این پژوهش پرسشنامه شامل مشخصات فردی، و نتایج آزمایشات و اندازه گیریها، می باشد. تعداد نمونه های هر ناحیه به نسبت جمعیت تحت پوشش آن تعیین گردیدند. از هر ناحیه ۸۰۰ دانش آموز به عنوان نمونه گرفته شد. مدارس را به طور تصادفی انتخاب و با توجه به تعداد دانش آموزان هر مدرسه ۳-۴ مدرسه در هر ناحیه بطور تصادفی بعنوان خوش انتخاب گردید. انتخاب دانش آموزان به روش آسان مبتنی بر هدف صورت گرفت. رضایت نامه کتبی از دانش آموزان جهت شرکت در پژوهش اخذ شد. پس از پر کردن پرسشنامه، که شامل اطلاعات دموگرافیک بود آزمایشات پرولاکتین

کیستیک دارای خطر متوسط افزایش کلسترول می باشدند. ۱۸ نفر (۴۰٪) افراد با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی کیستیک دارای خطر زیاد افزایش کلسترول می باشند (جدول ۴). ۱۳ نفر (۴۴٪) از افراد مبتلا به هیپرآندروژنیسم بالینی + الیگومنوره دارای خطر زیاد می هیپرکلسترولمی می باشند (جدول ۵). ۱۱ نفر (۲۵٪) از افراد مبتلا به تخدمان پلی کیستیک + الیگومنوره دارای خطر متوسط هیپرکلسترولمی می باشند. ۱۸ نفر (۴۱٪) از افراد مبتلا به تخدمان پلی کیستیک + الیگومنوره دارای خطر زیاد هیپرکلسترولمی می باشند (جدول ۶).

بحث

طبق مطالعات انجام شده، در مبتلایان به سندرم تخدمان پلی کیستیک سطوح کلسترول تمام، تری گلسرید و LDL بالاتر و سطح HDL پایین تر از زنان سالم می باشد (۱۱). شواهد زیادی وجود دارد که عوامل متعددی بر روی بیماریهای قلبی و عروقی دخالت دارد که هیپرلیپیدمی از مهمترین آنهاست (۱۲-۱۴) افزایش LDL به عنوان عامل خطر مهم محسوب می شود اما خطر ساز تری گلیسری هنوز مورد بحث است (۱۵-۱۷).

درجه و نوع دیس لیپیدمی در زنان مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک متفاوت است. افزایش LDL نیز در مطالعات متعددی در زنان مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک گزارش شده است، یافته ای که معمولاً در حالت مقاومت به انسولین دیده نمی شود، و این امر مطرح کننده یک مشاً هتروژن برای دیس لیپیدمی در این بیماران می باشد (۱۸).

یافته ها

شیوع افراد مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک با فنوتیپ الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک ۲۹/۵ درصد را نشان می دهد. شیوع افراد مبتلا با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی کیستیک ۳۰/۸ درصد (۴۵ نفر) بوده است. شیوع افراد مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و الیگومنوره ۱۹/۹ درصد (۴۹ نفر) بوده است. شیوع افراد مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی کیستیک و الیگومنوره ۱۴/۴ درصد (۲۱ نفر) می باشد.

همه افراد مبتلا به الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک HDL پایین دارند. در افراد بدون علائم الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک فقط ۱ نفر HDL بالاتر از ۵۵ داشته است. با تست فیشر تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشده ($p > 0.05$). (جدول ۱) همه افراد مبتلا به هیپرآندروژنیسم و تخدمان پلی کیستیک و هیپرآندروژنیسم و الیگومنوره HDL پایین دارند. در افراد بدون علائم هیپرآندروژنیسم و تخدمان پلی کیستیک و هیپرآندروژنیسم و الیگومنوره فقط ۱ نفر HDL بالاتر از ۵۵ داشته است. با تست فیشر تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشده ($p > 0.05$). (جدول ۲-۳) تفاوت معنی داری از نظر افزایش کلسترول در افراد مبتلا به هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی کیستیک در مقایسه با افراد غیر مبتلا مشاهده نمی شود.

۱۷ نفر (۳۷٪) افراد با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی کیستیک دارای خطر کم افزایش کلسترول می باشند. ۱۰ نفر (۲۲٪) افراد با فنوتیپ هیپرآندروژنیسم بالینی و تخدمان پلی

جدول ۱: درصد فراوانی HDL-C در افراد مبتلا به تخدمان پلی کیستیک با فنوتیپ های مختلف

وضعیت فنوتیپ	HDL											
	عدم الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک						وجود الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک					
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۱۰۰	۲۹	۹۹/۹	۱۱۳	۱۰۰	۴۵	۹۹	۹۷	۱۰۰	۴۳	۹۹	۹۹	HDL < ۵۵
۰	۰	۰/۹	۱	۰	۰	۱	۱	۰	۰	۱	۱	<HDL ۵۵
۱۰۰	۲۹	۱۰۰	۱۱۴	۱۰۰	۴۵	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۴۳	۱۰۰	۱۰۰	جمع

جدول ۴: درصد فراوانی کلسترول در افراد مبتلا به تخدمان پلی کیستیک با فنوتیپ های مختلف

وضعیت فنوتیپ	میزان کلسترول											
	عدم الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک						وجود الیگومنوره و تخدمان پلی کیستیک					
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۳۴/۵	۱۰	۴۸/۲	۵۵	۳۷/۸	۱۷	۴۹	۴۸	۳۲/۶	۱۴	۵۱	۵۱	≤ ۱۷۰
۲۰/۷	۶	۲۲/۸	۲۶	۲۲/۲	۱۰	۲۲/۴	۲۲	۲۵/۶	۱۱	۲۱	۲۱	۱۷۱ - ۱۸۵
۴۴/۸	۱۳	۲۸/۹	۳۳	۴۰/۰	۱۸	۲۸/۶	۲۸	۴۱/۹	۱۸	۲۸	۲۸	> ۱۸۵
۱۰۰	۲۹	۱۰۰	۱۱۴	۱۰۰	۴۵	۱۰۰	۹۸	۱۰۰	۴۳	۱۰۰	۱۰۰	جمع

گرم در دسی لیتر) در مقایسه با گروه سالم ($۴۴/۴۵ \pm ۱۱/۴۷$) کمتر بود. ولی از نظر آماری معنی دار نبود (۲۲-۲۳). در دهه های اخیر لیپیدها و ترکیب‌های وابسته به آنها در پلاسمای افراد سالم و بیمار مورد توجه زیادی قرار گرفته و به عنوان عوامل خطرساز برای بیماری‌های قلبی-عروقی مطرح شده اند (۲۴-۲۵).

میزان لیپیدهای پلاسمایی تحت تاثیر سن، شیوه زندگی، میزان فعالیت بدنی، چاقی، اختلال هورمونی و برخی عوامل ژنتیک قرار می‌گیرند (۲۶-۲۷).

تری گلیسرید بالا و HDL پایین دو عامل مهم تشکیل دهنده سندروم متابولیک هستند و ارتباط مستقیمی بین بیماری‌های عروقی و سندروم متابولیک وجود دارد (۲۸).

در مطالعه Talbott و همکاران (۱۹۹۵) در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلی کیستیک عوامل قلبی و عروقی در مقایسه با گروه کنترل بطور چشمگیری بیشتر بود. این عوامل خطر شامل افزایش BMI، سطوح افزایش یافته انسولین، تری گلیسرید، کلسترول و LDL و سطح پایین HDL بود. در این بررسی میانگین سن بیماران $۳۵/۹ \pm ۷/۴$ بود (۲۹).

sdLDL و همکارانش اخیراً یک روش رسوب دهی به small dense وسیله هپارین و منزیم را برای تعیین مقدار sdLDL (LDL) پیشنهاد کرده اند (۸). افزایش LDL کلسترول پلاسمای عروقی از مهم ترین فاکتورهای خطر برای بیماری عروق کرونری شناخته شده است (۳۰). با این وجود بسیاری از افراد مبتلا به بیماری عروق کرونری دارای دامنه LDL کلسترول طبیعی می‌باشند (۳۱). بنابراین احتمال می‌رود که افزایش سطح ذرات sdLDL علت بروز بیماری عروق کرونری در این افراد باشد.

نتیجه گیری

بر مبنای این مطالعه فراوانی HDL پایین LDL و تری گلیسرید بالا در فنوتیپ‌های مختلف سندروم تخمدان پلی کیستیک بالاتر بود. هیپرتری گلیسریدمی در بین افراد «مبتلا به هیپرآندرورژنیسم بالینی و الیگومنوره» و افراد «غیر مبتلا به هیپرآندرورژنیسم بالینی و الیگومنوره» و ارتباط معنی دار داشت. با توجه به سن جامعه پژوهش (۱۴-۱۸ سال) ضرورت غربالگری حداقل هر ۵ سال اینده در دختران PCOS ضروری بنظر می‌رسد. علاوه بر ذرات LDL ذرات کوچکتر و چگالتر LDL به دلیل برداشت آسانتر آنها توسط دیواره عروق نیز مورد ارزیابی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

این مقاله ماحصل طرح تحقیقاتی یایان نامه خانم طاهره نادری به شماره ۳۹۵۸ مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز می‌باشد. بدین وسیله از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه به جهت تامین بودجه مالی این و همکاری مناطق مختلف اموزش و پژوهش شیراز تشکر می‌گردد.

هم مقاومت به انسولین و هم هیپرآندرورژنیسم در ایجاد دیس لیپیدمی شرکت دارند. تستوسترون فعالیت لیپوپروتئین لیپاز را در سلولهای چربی شکم کاهش داده و مقاومت به انسولین برای اعمال اثرات آنتی لیپولیتیک آنرا مختلف می‌کند (۱۹).

در یک مطالعه انجام شده افزایش تری گلیسرید منجر به افزایش خطر بیماری عروق کرونر به میزان ۳۰ درصد در مردان و ۷۵ درصد در زنان شده بود (۲۰).

در مطالعه حاضر بالاترین میانگین تری گلیسرید ($۸۱/۱۶ \pm ۱۳۶/۸۲$ میلی گرم در دسی لیتر) در گروه دارای هیپرآندرورژنیسم بالینی و الیگومنوره بود. در مطالعه‌ی سوجین (Zhang) (۲۰۰۸) بالاترین میانگین تری گلیسرید ($۱۵۵/۴ \pm ۳۱/۷$) در گروه دارای هیپرآندرورژنیسم بالینی و الیگومنوره بوده که با نتیجه ما همخوانی دارد. در مطالعه‌ی (Zhang) بیشترین میانگین تری گلیسرید (۹۵ ± ۳۵ میلی گرم در دسی لیتر) در گروه هیپرآندرورژنیسم و تخمدان پلی کیستیک و الیگومنوره بوده است (۲۱).

در پژوهش حاضر بالاترین میزان میانگین کلسترول ($۲۸/۳۰ \pm ۱۹۵/۰$) و بالاترین میزان میانگین LDL ($۱۳۸/۵۸ \pm ۲۸/۳۴$ میلی گرم در دسی لیتر) در گروه دارای الیگومنوره، هیپرآندرورژنیسم و تخمدان پلی کیستیک بود که با نتایج Soo Jin Chae در کره و نتایج هایزنگ مطابقت دارد. بالاترین میزان میانگین کلسترول در مطالعه سوجین ($۱۷۵/۸ \pm ۳۰/۵$ میلی گرم در دسی لیتر) و بالاترین میزان میانگین کلسترول در مطالعه هایزنگ (۱۸۰ ± ۲۸ گزارش شده است. در پژوهش حاضر پایین ترین میانگین HDL ($۶/۶۳ \pm ۲۹/۹۶$ میلی گرم در دسی لیتر) در گروه الیگومنوره و هیپرآندرورژنیسم بود. در مطالعه سوجین و همکاران (۲۰۰۸) کمترین میانگین HDL ($۱۳/۷ \pm ۵۵$ میلی گرم در دسی لیتر) در افراد مبتلا به هیپرآندرورژنیسم و الیگومنوره گزارش شده است، که با مطالعه ما همخوانی دارد. در مطالعه هایزنگ کمترین مقدار HDL هیپرآندرورژنیسم و تخمدان پلی کیستیک بود.

در مطالعه ما افزایش سطوح تری گلیسرید، کلسترول و LDL و کاهش سطح HDL در افراد مبتلا به فنوتیپ‌های مختلف سندروم تخمدان پلی کیستیک مشاهده می‌شود، که این افزایش در سندروم تخمدان پلی کیستیک با فنوتیپ الیگومنوره، هیپرآندرورژنیسم و تخمدان پلی کیستیک و فنوتیپ الیگومنوره و هیپرآندرورژنیسم بیشتر بوده است.

در مطالعه‌ی لکرانی و همکاران (۱۳۸۳) افراد مبتلا به سندروم تخمدان پلی کیستیک میانگین قند خون ناشتا، کلسترول توتال و LDL بالاتر از افراد سالم بود، هر چند که این اختلاف از نظر آماری معنی دار نبود. میانگین تری گلیسرید ($۱۳۵/۳۸ \pm ۷۹/۲۸$ میلی گرم در دسی لیتر) در افراد مبتلا به سندروم در مقایسه با افراد سالم ($۹۲/۱۷ \pm ۳۰/۵۹$ میلی گرم در دسی لیتر) بطور معنی داری بیشتر بود. در این مطالعه میانگین HDL ($۴۱/۷۲ \pm ۱۰/۸۳$ میلی

References

1. Danforth's obstetrics and Gynecology. 9th ed. Editors by James R. Scott, Ronald S. Gibbs, Betty, karlan, Arthur F. Hancy. Lippincott, Williams & Wilkins. 2003; PP: 666-668.
2. Adams J, Polson DW & Franks. Prevalence of polycystic ovaries in women with anovulation and idiopathic hirsutism. *Br J Clin Res* 1986; **293**(6543): 355-359.
3. Farquhar CM, Birdsall M, Manning PCO, M Mitchell JM, France JT. The prevalence of the polycystic ovaries on ultrasound scanning in a population of randomly selected women. *Aust NZ J Obstet Gynaecol* 1994; **34**(1): 67-72.
4. Polson DW, Adams J, Wadsworth J, Franks S. Polycystic ovaries- a common finding in normal women. *Lancet* 1988; **1**(8590): 870-872.
5. Janatans B. Novake's Gynecology. 13th ed. Lippincott, Williams & Wilkins. 2005; PP: 876-880.
6. Jeffery chang R, Coffler MS. Polycystic ovary syndrome: early detection in the adolescent. *Clin obstet gynecol* 2007; **50**: 178-187.
7. Korhonen S, Hippelainen M, Niskanen L, Vanhala M, Saarikoski S. Relationship of the metabolic syndrome and obesity to polycystic ovary syndrome: a controlled, population – based study. *Am J Obstetric Gynecology* 2001; **184**(3): 289-296.
8. Leo VD, Marca A, Petraglia F. Insulin- lowering agents in management of polycystic ovary syndrome. *Endocrine Reviews* 2003; **24**(5): 633-667.
9. Hashemipour M, Faghihimani S, Zolfaghary B, Hovsepian S, Ahmadi F, Haghghi S. Prevalence Polycystic ovary syndrome in girls aged 14-18 years in Isfahan. *Norm Res* 2004; **62**(6): 278-282.
10. Adams J, Franks S, Polson DW, Mason HD. Multifollicular ovaries: clinical and endocrine features and response to pulsatile gonadotropin releasing hormone. *Lancet* 1985; **2**(8469-70): 1375-1379.
11. David S, Guzick A. Polycystic ovary syndrome. *Obstetric and Gynecology* 2004; **103**(1): 181-193.
12. Michael Gaziano J. Global Burden of Cardiovascular Disease, In: Braunwald's Heart Disease: A Textbook of Cardiovascular Medicine. Lippincott, Williams & Wilkins. 8th ed. 2008; PP: 1-24.
13. Lane Duvall W, David A. Valentin Fuster. Thrombogenesis and antithrombotic therapy. *Hurst's the Heart* 11th ed. Lippincott, Williams & Wilkins. 2004; PP: 1123-1129.
14. Micheal M, Brain D. Management of heart failure. In: Zipes, Libby, Bonow, Braunwald, (editors). *Heart Disease* 8th ed. Lippincott, Williams & Wilkins. 2008; PP: 603-610.
15. Report of a meeting physicians and scientist. Hyper triglyceride and vascular risk. *Lancet* 1993; **342**: 781-785.
16. Kannel WB, Castelli WP, Gordon T. Cholesterol in the prediction of atherosclerotic disease. New perspectives based on the Framingham study. *Ann Intern Med* 1979; **90**: 85-91.
17. Turner RC, Millns H, Neil HA, Stratton IM, Manley SE, Matthews DR. Risk factors for coronary artery disease in non-insulin dependent diabetes mellitus: United Kingdom Prospective Diabetes Study (UKPDS: 23). *BMJ* 1998; **316**: 823-828.
18. Legro RS, Azziz R, Ehrmann D, Freshetian AG, O'Keefe M, Ghazzi MN. Minimal response of circulating lipids in women with polycystic ovary syndrome to improvement in insulin sensitivity with Troglitazone. *Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism* 2003; **88**(11): 5137-5144.
19. David A, Ehrmann D. Polycystic ovary syndrome. *The New England Journal of Medicine* 2005; **352**(12): 1223-1236.
20. William GH. Hypertensive vascular disease. In *Harrison's principles of medicine*. 15th ed. New York, MC Grass hill. 1999; 1414-1428.
21. Zang H, Zhu F, Xiong J, Shi X, Fu S. Characteristics of different phenotypes of polycystic ovary syndrome based on the Rotterdam criteria in a large-scale Chinese population. *BJOG* 2009; **116**: 1633-1639.
22. Lankarani M, Valizadeh N, Heshmat R, Shaghae A, Amini M, Noori M. Dyslipidemia in polycystic ovary syndrome. *Journal Diabetes and Lipid of Iran* 2005; **4**(2): 79-88.
23. Lada AT, Rudel LL. Association of low Density Lipoprotein Particle Composition with Atherosclerosis. *Curr Opin Lipidol* 2004; **15**(1): 19-24.
24. Massaeli H, Piers GN. Involvement of Lipoprotein, Free Radicals and Calcium in cardiovascular Disease Processes. *Cardiovas Res* 1995; **29**: 597-603.
25. Castelli WP. The Triglyceride Issue: A review from Framingham. *Am Heart J* 1986; **112**(2): 432-437.
26. Schiekem RM. Effect of exercise on lipids. *Ann NY Acad Sci* 1992; **623**: 269-271.
27. Tenkate LP, Boman H, Diager SP. Familial Genetic Risk Factors. *Am J Cardiol* 1989; **50**: 945-953.
28. Camacho P, Pitale S, Abraira C. Beneficial and detrimental effects of intensive glycemic control, with emphasis on type 2 diabetes mellitus. *Drug Aging* 2000; **17**(6): 463-476.
29. Talbott E, Guzick D, Clerici A, Begra S, Detre K, Weimer K, Kuller L. Coronary heart disease risk factors in women with polycystic ovary syndrome. *Arteriosclerosis, Thrombosis and Vascular biology* 1995; **15**: 821-826.
30. Hashemipour M, Faghihimani S, Zolfaghary B, Hovsepian S, Ahmadi F. Prevalence of Polycystic ovary syndrome in girls aged 14-18 years in Isfahan, Iran. *Horm Res* 2004; **62**(6): 278-282.
31. Christopher R, Cartney M, Kathleen A. The Association of obesity and hyperandrogenemia during the pubertal Transition in girls. *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism* 2005; **91**(5): 1714-1722.